

kommende Tid. Og urimeligst af alt turde det dog være at paalægge dem Udgifterne til en Samfundsforanstaltning, som først en Gang i Fremtiden, om mange Aar, vil gaa ind som en Forbedring af Danmarks Vejnet. Men det er jo i Virkeligheden det, den højtærede Minister gør ved at foreslaa, at der skal paalægges Gummiringe en Afgift, som skal opkræves straks, og paaligne dem et saadant Beløb, at Broen, naar den til sin Tid staar færdig, ikke alene vil være betalt deraf, men at der derigennem ogsaa vil være samlet en Fond saa stor, at Renterne heraf er tilstrækkelige til Broens Vedligeholdelse i Fremtiden. Nu har den højtærede Minister jo ogsaa selv en Følelse af, at dette ikke var noget særlig stærkt Standpunkt, og har gerne villet forklare, hvorfor man er standset ved dette. Efter min Opfattelse var den højtærede Minister dog ikke saa heldig med sin Argumentation. Den højtærede Minister siger, at vel kan man sige, at de, der ikke benytter Broen, ogsaa kommer til at betale for den, men, siger han, den nuværende Motorskat paalignes jo ogsaa generelt, altsaa uden Hensyn til, hvor meget de paagældende slider paa Vejene, og at det er en Uretfærdighed, vil den højtærede Minister sikkert kunne faa mange til at indrømme, men at bruge denne lille uundgaaelige Uretfærdighed som Argument for at fremsætte og anbefale til Gennemførelse Forslag som det nærværende er noget, som jeg for min Part maa tage Afstand fra. Der er dog den Væsenforskel, at dem, man paalægger Motorafgifterne, som vi har dem i dette Øjeblik, stiller man Landevejene til Raadighed for, men Ministeren kan ikke stille Broen til Raadighed for dem, han vil paalægge sin Afgift, af den gode Grund, at Broen ikke eksisterer, og der er ingen, der ved, hvor mange der er tilbage af dem, der kører Motorkøretøjer i dette Øjeblik, naar Broen til sin Tid skal indvies i den højtidelige Stund, som en æret foregaaende Taler talte om.

Vi maa for vort Vedkommende betragte Gennemførelsen af Broen over Lille Bælt — ogsaa Færdselsbroen — som en Samfundsopgave, men erkender tillige, at den Del af Borgerne, som fører Motorkøretøjer, har en særlig Interesse forbundet med denne Samfundsopgaves Løsning, og derfor maa vi ønske det økonomiske Spørgsmaal løst saaledes, at Samfundet bærer sin Part af Byrden, og at denne Del udredes af Samfundets almindelige Skatteindtægter, men den Del, som man

efter nærmere Overvejelser mener at burde paalægge Motorkøretøjerne, ønsker vi ikke paalagt som en almindelig Skat paa Motorkøretøjer, men den ønsker vi opkrævet som en Afgift af dem, som benytter den Færdselsbro, hvorefter Talen i dette Øjeblik drejer sig. Nu har jeg forstaaet dels af en Artikel i Dagbladet „København“ for i Gaar og dels af det ærede Medlem Hr. Tanges Ordførertale i Dag, at det Forslag til Udgifternes Tilvejebringelse, der fra den højtærede Ministers Side er fremsat, ikke er noget Ultimatum, men et Forslag, hvorefter der kan forhandles, og idet jeg knytter mine Forhaabninger til denne Forhandlingsvillighed, kan jeg tilsige mit Partis Medvirkning til en hurtig Behandling af Forslaget ud fra et bestemt Ønske fra vor Side om, at Færdselsbroen maa blive gennemført, saa at Lille Bælts Bro Spørgsmaalet maa faa sin endelige Løsning, og at den endelige Løsning maa komme til at hvile paa et økonomisk bedre og mere retfærdigt Grundlag end det, den højtærede Minister har foreslaaet.

Ulrich: Jeg vil gerne have Lov til at rette en Tak til den højtærede Trafikminister, fordi han ved Forelæggelsen af dette Lovforslag gør et Forsøg paa at tage det molboagtige i Lov Nr. 75 af 29. Marts 1924 bort. Det forekommer mig og har altid forekommet mig at være meningsløst at lave en Bro over Lille Bælt, naar man ikke sørgede for, at denne Bro kunde benyttes af den forskellige Trafik, der overhovedet foregaar her i Landet. Derfor hilser jeg det med Glæde, at man nu endelig er kommet til Erkendelse af, at det Resultat, Rigsdagen kom til i 1924, ikke var i Overensstemmelse med Tidens Krav, og haaber, at Rigsdagen nu vil gaa med til at ændre dette Forhold.

Naar den højtærede Minister nu foretager denne efter min Mening fortjenstfulde Handling at foreslaa Lille Bælts Broen gjort til en kombineret Jernbane- og Færdselsbro, vil jeg gerne spørge, hvad er Meningens med at sammenkoble dette med Kravet om, at Pengene, som dertil kræves, skal betaales gennem en Gummiafgift? Er det da Ministerens Mening derved at spænde Ben for sit eget Forslag, saadan at det ikke lader sig gennemføre, men at der kun bliver tilbage en behagelig Duft af, at man har en Trafikminister, som har haft et aabent Øje for en god Foranstaltning? Eller er det Ministerens Mening at ville være lydør overfor de fornuftige Forslag, der kan tænkes